

เล่าเรื่อง พระจักรพรรดิ และกายสิทธิ์

ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 8B

23 พฤษภาคม พ.ศ. 2564

โดย ครูวิชา

และ พิศจักร ทิศุฉิวังศ์ (Pittaya Wong)

www.meditation101.org

พระจักรพรรดิคืออะไร? กายสิทธิ์คืออะไร? ทำไมจึงเรียก
ลูกแก้วว่าจักรพรรดิ? ทำไมจึงเรียกซ้ำกันกับพระเจ้าจักรพรรดิ
ราชที่เป็นมนุษย์? พระจักรพรรดิมาจากไหน? ทำอย่างไรจึง
จะได้เป็นพระจักรพรรดิ? หากท่านเป็นอีกผู้หนึ่งที่สนใจเรื่อง
พระจักรพรรดิและกายสิทธิ์ แต่สับสนกับความหมาย และ
ที่มาที่ไปของคำว่าพระจักรพรรดิ และกายสิทธิ์ เรามีคำตอบ
ให้เป็นเนื้อหาสาระความรู้แบบบุฟเฟต์ เสริฟให้ตัดดวงอ่านฟรี
กันเต็มที่ทั่วโลกอย่างอิมมอกอิมใจครับ

คำว่า “จักรพรรดิ” มีปรากฏใช้ในหลายกรณี คือ

- (1) พระเจ้าจักรพรรดิราช ซึ่งเป็นมนุษย์ คือพระมหากษัตริย์
ปกครองจักรวาล
- (2) องค์พระเทวจักรพรรดิ คือเทวดาผู้มีศักดิ์ใหญ่ยิ่ง เป็นใหญ่
ปกครองสวรรค์ทุกชั้น ภายในแต่ละจักรวาล ซึ่งนานๆ จะ
เกิดขึ้นสักพระองค์หนึ่ง
- (3) พระจักรพรรดิ (พระจักรฯ) คือบุคคล ไม่ว่าจะเป็่ร่างกาย
ละเอียด หรือกายมนุษย์ ที่บำเพ็ญบารมีในสายจักรฯ มี "กาย
ในวิชา" เป็นกายทรงเครื่องพระจักรพรรดิ [ในทำนอง

เดียวกันกับที่บางบุคคลอื่นมี "พระธรรมกาย" เป็นภายใน
วิชาอยู่ภายใน]

(4) กายสิทธิ์พระจักรพรรดิ คือ "ทิพยะกลกาย" ชั้นสูง

โดยมีสาระดังต่อไปนี้:

(1) พระเจ้าจักรพรรดิราช

คือมนุษย์ ซึ่งดำรงยศเป็นพระมหากษัตริย์ที่
ครอบครองรัตนะ 7 ของหยาบที่จับต้องได้และเห็นได้ด้วยตา
มนุษย์ อันได้แก่ จักรแก้ว, แก้วมณี, ขุนพลแก้ว, ขุนคลังแก้ว
, นางแก้ว, ช้างแก้ว, และม้าแก้ว มีแสนยานุภาพปกครอง
ตลอดทั่วทั้งจักรวาล

ทั้งนี้ พระเจ้าจักรพรรดิราช สามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภท
หลักๆ ดังนี้

(1ก) พระจักรพรรดิราชพุทธเจ้า คือพระโพธิสัตว์ที่
ทรงตรัสรู้ธรรมเป็นพระพุทธเจ้าแล้ว ได้ทรงตรัสเรียก
รัตนะ 7 ขึ้นมาครอง สำเร็จเป็นทั้งพระพุทธเจ้าและพระเจ้า
จักรพรรดิราชในเวลาเดียวกัน

(1ข) พระเจ้าจักรพรรดิราชปัจเจกพุทธเจ้า คือพระปัจเจกโพธิสัตว์ที่ทรงตรัสรู้ธรรมเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้าแล้ว ได้ทรงตรัสเรียกรัตนะ 7 ขึ้นมาครอง สำเร็จเป็นทั้งพระปัจเจกพุทธเจ้า และพระเจ้าจักรพรรดิราชในเวลาเดียวกัน

(1ค) พระสมณะจักรพรรดิราช คือพระเจ้าจักรพรรดิราช ที่ได้ทรงครอบครองรัตนะ 7 ปกครองทั้งจักรวาลแล้ว ทรงออกผนวช โดยมีได้สละราชสมบัติและรัตนะ 7

(1ง) พระเจ้าจักรพรรดิราช คือพระมหากษัตริย์ที่ได้ทรงครอบครองรัตนะ 7 ปกครองทั้งจักรวาลในฐานะฆราวาส ทั้งนี้ ในจักรวาลของเรา (เรียกว่า “มณฑลจักรวาล”) เคยมีเฉพาะ “พระเจ้าจักรพรรดิราช” เท่านั้น ส่วนพระเจ้าจักรพรรดิราชพุทธเจ้า, พระเจ้าจักรพรรดิราชปัจเจกพุทธเจ้า, และพระสมณะจักรพรรดิราช นั้นมีอยู่ในจักรวาลอื่นๆ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ใหม่ที่เพิ่งจะเกิดขึ้น จากการที่ “ครูวิชา” ได้ร่วมกันกราบทูลอาราธนาพระพุทธเจ้าและพระปัจเจกพุทธเจ้าได้ทรงตรัสเรียก “รัตนะ 7” ขึ้นมาครองโดยชอบ เพื่อความร่มเย็นและมั่นคงของพระศาสนา สามารถไปมาหาสู่กันในหมู่พระพุทธรูปเจ้าได้ด้วยจักรแก้ว และ

ติดต่อสื่อสารกันได้ผ่านแก้วมณี ส่วนพระสมณะจักรพรรดิราช ก็คือพระเจ้าจักรพรรดิราช ที่ได้ฟังธรรมจากพระพุทธเจ้าในจักรวาลอื่นๆ หรือจักรวาลเดียวกัน แล้วทรงออกผนวชโดยมิได้สละรัศนะ 7 มีอำนาจปกครองทั้งพระศาสนจักรและราชอาณาจักรในเวลาเดียวกัน

(2) องค์พระเทวจักรพรรดิ

คือเทวดาผู้มีศักดิ์ใหญ่สูงสุดในสวรรค์ทั้ง 6 ชั้น รวมกัน และเป็นเจ้าแห่งเทวดาทั้งปวง ปกครองสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา, ดาวดึงส์, ยามา, ดุสิตา, นิมมานรดี, และปรนิมมิตวสวัตตี ในคราวเดียวกัน ปกติแล้วองค์เทวจักรพรรดิจะสามารถเลือกได้ว่าจะประทับอยู่สวรรค์ชั้นใด แต่ด้วยพระบารมี ก็ทำให้พระองค์ทรงมีวิมานอยู่ในสวรรค์ทุกชั้น สามารถจะไปเยือนไปอยู่สวรรค์ชั้นใด เมื่อใด ก็ย่อมได้ เป็นที่ยอมรับนับถือกันว่า องค์เทวจักรพรรดิ เป็นพระเจ้าจักรพรรดิราชของเหล่าเทวดา

(3) พระจักรพรรดิ (พระจักรฯ)

คือมนุษย์ที่บำเพ็ญบารมีในสายจักรพรรดิ ทั้งนี้ขอ
เอ่ยอ้างถึงการบำเพ็ญบารมี 2 สายหลัก ที่มีอยู่ในโลกธาตุ
คือ

(3ก) สายธรรม เรียกผู้บำเพ็ญว่า “พระองค์
ธรรม” หากมุ่งหวังเป็นพระพุทธรเจ้า เรียก “พระโพธิธรรม
บุคคล” ที่อาจได้เกิดเป็นพระเจ้าจักรพรรดิบ้างเป็นระยะๆ
ก่อนนกว่าจะได้บรรลุดูธรรมเป็นพระอริยบุคคล หรือตรัสรู้เป็น
พระสัมมาสัมพุทธรเจ้า หาก “พระองค์ธรรม” บำเพ็ญบารมี
กระทั่งสำเร็จขั้นธาตุชั้นธรรมต่างๆ ในวิชา จะแบ่ง
ออกเป็น 2 ประเภท คือ (i) พระองค์ธรรมผู้แก่ธาตุ และ
(ii) พระองค์ธรรมผู้แก่ธรรม โดยที่จะเป็นผู้ทรงวิชา, พระ
โพธิสัตว์, พระเจ้าจักรพรรดิ, พระอริยบุคคล, พระพุทธรเจ้า ก็
ตามแต่ โดยจะมี “วิชาศักดิ์” ตามที่นับถือกันในโลกแห่ง
วิชา

(3ข) สายจักรฯ หรือ สายจักรพรรดิ เรียกว่า “พระ
จักรฯ” หากมุ่งหวังเป็นพระพุทธรเจ้า เรียก “พระโพธิจักรฯ
บุคคล” ที่อาจได้เกิดเป็นพระเจ้าจักรพรรดิบ่อยกว่า ก่อนที่จะ

ได้บรรลุนิพพานเป็นพระอรหันต์บุคคล (เรียกว่า “อรหันต์”) หรือ
ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า (เรียกว่า “พระพุทธเจ้า”) หาก
หาก “พระอรหันต์” บำเพ็ญบารมีกระทั่งสำเร็จขั้นธาตุขันธ์ธรรม
ต่างๆ ในวิชชา จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ (i) พระองค์
ธรรมจักรพรรดิ คือพระอรหันต์ที่แก่ธรรม และ (ii) พระองค์
ธาตุจักรพรรดิ คือพระอรหันต์ที่แก่ธาตุ ซึ่งทั้ง 2 ประเภท
สามารถ “ตรัส” เป็น “พระพุทธเจ้า” ในวิชชาได้ โดยจะ
มี “วิชชาศักดิ์” ตามที่นับถือกันในโลกแห่งวิชชา เช่นกัน

สำหรับสายจักรข นั่น เมื่อก้าวหน้าในระดับหนึ่งแล้ว
ได้ขั้นเป็น “พระอรหันต์” มี “กายต้นขั้วแห่งสายธาตุสายธรรม
ของตน (วิญญาณชั้นในสุดของตน)” และ/หรือ “ผู้เลี้ยง
ผู้รักษา” (อุปมาดุจเทวดาประจำตัว) เป็นกายพระอรหันต์
ปรากฏเป็นพระพุทธเจ้าทรงเครื่องประดับสวมชฎา หรือกาย
คล้ายเทวดาทรงเครื่องประดับสวมชฎา ขึ้นอยู่กับการบำเพ็ญ
โดยที่บุคคลอื่นๆ อาจมีผู้เลี้ยงผู้รักษาเป็นพระพุทธเจ้า เป็น
พระธรรมกาย หรือเป็นกายสิทธิ์ที่ดูคล้ายเทวดาเท่านั้น

ถ้าพระอรหันต์ ปรารถนาจะเป็นพระพุทธเจ้าด้วย
เรียกว่า “พระโพธิสัตว์” คือพระอรหันต์ที่เป็นพระโพธิสัตว์ด้วย

แต่ถ้าปรารถนาเป็นพระเจ้าจักรพรรดิราช หรือไม่ได้ปรารถนา
อะไรก็เรียกเป็น “พระเจ้าจักรฯ” ตามธรรมดา โดยที่ “พระเจ้าจกร
ฯ” จะได้รับ รัตนะ 7 ของทิพย์อย่างครบถ้วน หรือบางส่วน
จากสายธาตุสายธรรมของตน (ไม่ว่าจะเป็น ภาคทอง/ภาค
เงิน/ภาคขาว/ภาคอัปยากฤต/ภาคमार/ฯลฯ) มาสถิตไว้ในตัว
เพื่อส่งเสริมการบ่มเพาะบารมีของพระเจ้าจักรฯ ให้แก่กล้ารวดเร็ว
ต่อไป ไม่ว่าจะด้วยการ “เดินงาน” และ/หรือ “เดิน
วิชา” เมื่อ “พระเจ้าจักรฯ” สั่งสมบารมีแก่กล้าขึ้น
รัตนะ 7 ภายในตัว ซึ่งเป็นของทิพย์หรือของกายสิทธิ์ ก็จะถูก
กล้าขึ้นตามลำดับ โดยรัตนะ 7 ของทิพย์ จะมี “เจ้ารัตนะ” คือ
รัตนะที่เป็นใหญ่คอยกำกับการรัตนะที่เหลือ ซึ่งปกติแล้วจะ
เป็น “จักรแก้ว” แต่ในบางกรณี “เจ้ารัตนะ” ก็เป็น ขุนพลแก้ว
, ขุนคลังแก้ว, หรือ นาย/นางแก้ว ตามแต่ความประสงค์ของ
พระเจ้าจักรฯ หรือเจ้าของสายธาตุสายธรรมผู้ปกครองสั่งเลี้ยง

ทั้งนี้ “พระโพธิธรรมบุคคล” และ “พระโพธิจักรฯ
บุคคล” ต่างก็เรียกรวมกันว่า “พระโพธิสัตว์” โดยที่ปกติแล้ว
พระองค์ธรรม มักจะประเสริฐกว่า พระเจ้าจักรฯ ด้วยเพราะมี
ธรรมอันอุดมมากกว่า (โลกแห่งวิชานับถือธรรมเป็นใหญ่)

ในขณะที่พระจักรฯ มักจะมีฤทธิ์เดชมากกว่า แต่หากพระจักรฯสามารถบำเพ็ญธรรมกระทั่งบรรลุเป็นพระพุทเจ้าได้ ก็จะสามารถสำเร็จเป็น "พระพุทเจ้าจักรพรรดิ" ซึ่งประเสริฐกว่า พระพุทเจ้าสามัญ ที่มาจากการเป็นพระองค์ธรรม หรือ พระจักรฯด้วยกันที่มีอันดับต่อยกว่า ส่วนการเป็นพระพุทเจ้าจักรพรรดินั้นก็อุปมาเสมือนดังพระพุทเจ้าที่เป็น "เจ้าคุณ" คือมียศศักดิ์อยู่ในหมู่พระพุทเจ้าด้วยกัน โดยใน "ภัทรกัปปี" ปัจจุบันของเรา นี้ สมเด็จพระศรีอริยเมตไตรยสัมมาสัมพุทเจ้า จะทรงเสด็จอุบัติขึ้นเป็นพระพุทเจ้าพระองค์ที่ 5 โดยที่พระองค์จะทรงเป็น "พระพุทเจ้าจักรพรรดิ" [ในวิชชา] เพียงพระองค์เดียว ในบรรดาพระพุทเจ้าทั้ง 5 พระองค์ ของภัทรกัปปีนี้

หากถามว่า เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น ก่อนอื่นต้องขออ้างอิงถึงบทความเดิมในเว็บไซต์ว่า พระจักรฯ มีสองประเภท คือ (1) ประเภทที่เก่งงาน และ (2) ประเภทที่เก่งวิชา

พระจักรฯ ประเภทที่เก่งงาน ต้องผ่านการ "ฝึกงาน" เริ่มตั้งแต่เป็น "รัตนะบุคคล" ซึ่งมีบทบาททั้ง 7 อย่าง โดยเริ่มแรกตั้งแต่เป็น "น้ำ" (ความสะอาดรวดเร็ว

ในการคมนาคมและเดินทาง), “ช้าง” (พละกำลังในการ
อำนวยความสะดวกเพื่อช่วยเหลือ), “บุรุษหรืออิติรัตนะ” (การให้
ความสุข ความน่าเพลิดเพลินใจ และความสวยงาม), “พระ
คลัง” (การดูแลจัดหาใช้สอยและพิทักษ์รักษา
สมบัติ), “ขุนพล” (การควบคุมระดมพลพรรค และบริหาร
จัดการดูแลทรัพยากรบุคคล), “พระมณีรัตนะ” และ “พระมณี
จินดา” (กำกับกรเรื่องของกายสิทธิ์ วัตถุศักดิ์สิทธิ์ให้คุณ
ชนิดต่างๆ ทั้งแก้วมณี และรัตนชาติหินมีค่า) กระทั่งเป็น
“จักร” ที่ฝึกการใช้อำนาจบังคับบัญชาสั่งการและบริหาร
จัดการ

ดังนั้นแล้ว พระจักรฯ ที่ฝึกงานมาตามลำดับขั้นนี้ จะมี
“กายสิทธิ์” คือ “วสี” หรือ “ความชำนาญงาน” สะสมอยู่ในตัว
มากกว่า “พระองค์ธรรม” ที่สร้างบารมีไปเรื่อยๆ โดยอาจไม่ได้
เน้นงานตามหน้าที่แห่งรัตนะ 7 (เมื่อเราทำกิจ ภาพกายสิทธิ์จะ
ส่งกายสิทธิ์มาเก็บไว้ในตัวเรา ทำให้เกิดความชำนาญในกิจ
แต่ละด้านแต่ละอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การที่พระจักรฯ มี
รัตนะ 7 ของทิพย์อยู่ในตัว ช่วยส่งฤทธิ์เสริมการทำกิจบำเพ็ญ
บารมี กายสิทธิ์ในตัวจะเกิดขึ้นมาก และมีกำลังมาก แต่

พระองค์ธรรมก็สามารถมีรัตนะ 7 ของทิพย์ได้ด้วยเช่นกัน ถ้า ประสงค์จะครองไว้ ซึ่งทำได้ในวิชชา) ด้วยเหตุนี้ พระจักรขุที่ บรรลุเป็นพระพุทธานุเจ้าจึง “เก่ง” กว่าพระองค์ธรรมที่บรรลุเป็น พระพุทธานุเจ้า ด้วยบารมีธรรมที่พอๆกัน

ส่วนพระจักรขุประเภทที่เก่งวิชชา คือพระจักรขุ ที่ “เดินรัตนะ” หรือ “เข้ารัตนะ” โดยอาศัย “รัตนะ 7 ของ กายสิทธิ์” (อันเป็นทิพย์) ในการเข้าวิชชา, เดินวิชชา, หรือ ประกอบวิชชาในญาณ มีความชำนาญ อุปมาดั่ง ทหาร (อุปมาว่าเป็นพระจักรขุ) ที่ฝึกใช้ อาวุธสงคราม เมื่อเทียบกับ ตำรวจ (อุปมาว่าเป็นพระองค์ธรรม) ที่ฝึกใช้อาวุธสำหรับต่อสู้ ต่างๆ แม้ว่า พระองค์ธรรม จะสามารถใช้รัตนะ 7 ได้เช่นกัน แต่ถ้าเปรียบเทียบระหว่าง พระจักรขุ กับ พระองค์ธรรม ใน ระดับเดียวกัน โดยส่วนใหญ่แล้วพระจักรขุ ย่อมจะใช้ รัตนะ 7 ที่เป็นกายสิทธิ์ ในวิชชา ได้เชี่ยวชาญ ชำนาญ และ “เก่ง” มากกว่า ด้วยภาวะแห่งการเป็นพระจักรพรรดิ ยกเว้น พระองค์ธรรมบางพระองค์ที่ฝึกมานาน หรือพระองค์ ธรรม ที่ฝึกหรือบำเพ็ญเป็น “พระจักรขุ” ควบคู่กันไปด้วย

อุปมาเหมือนบุคคลที่เป็นทั้ง ทหาร และ ตำรวจ ในคนๆ เดียวกัน แต่มียศในทั้งสองฝ่าย

อย่างไรก็ตาม ทั้งการฝึกงาน และการฝึกวิชา ของ พระจักรขุ ซึ่งมีการให้ความสำคัญกับงาน และ/หรือ วิชา ใน ด้าน “รัตนะทั้ง 7” มากกว่าทั่วไป ทำให้เป็นการ “ยาก กว่า” สำหรับพระจักรขุ ในการบรรลुเป็นพระพุทเจ้า เมื่อ เปรียบเทียบกับพระองค์ธรรม เพราะพระจักรขุมิได้ “บำเพ็ญ ธรรม” แต่เพียงอย่างเดียวเป็นหลัก แต่ฝึกหลายๆ อย่างไป พร้อมๆ กันทั้ง “งาน” และ/หรือ “วิชา” ในทางตรงกันข้าม การฝึกของพระจักรขุ ในลักษณะนี้ เป็นเหตุที่เอื้อให้ พระจักร ขุ บรรลुเป็น พระเจ้าจักรพรรดิราช ได้บ่อยกว่า และได้ มากกว่า พระองค์ธรรม ในตลอดช่วงระยะเวลาของการ บำเพ็ญบารมีที่เท่ากัน

แม้กระนั้นก็ตาม ไม่ได้หมายความว่า พระองค์ธรรม จะไม่ได้ฝึกรัตนะ 7 อย่างพระจักรพรรดิเลย พระองค์ธรรม ก็ ได้ฝึกบ้าง แต่ไม่เข้มข้นมาก และพระองค์ธรรมก็สำเร็จเป็น พระเจ้าจักรพรรดิบ้าง แต่ไม่มากเหมือนอย่างพระจักรขุ ตลอดช่วงระยะเวลาที่บำเพ็ญบารมีจะเป็นพระพุทเจ้า แต่

พระองค์ธรรมได้สั่งสมบารมีธรรมโดยตรง นั่นก็คือ "บารมี 10 ทศ" ทั้งแบบสามัญ แบบอุปปบารมี และแบบปรมัตถบารมี ซึ่งทำให้บารมีธรรมของพระองค์ธรรมเต็มเร็ว และบรรลุเป็นพระพุทธเจ้าได้ง่ายกว่าพระจักรขุ ที่ต้องฝึกงานในรูปแบบของ "รัตนบุคคล 7 ประเภท" ซึ่งกอปรให้เกิด "บารมีธาตุ" และ/หรือ "ฝึกวิชา" ที่ใช้รัตนะ 7 กายสิทธิ์ กระทั่งเชี่ยวชาญ ควบคู่ไปกับการบำเพ็ญบารมี 10 ทศ 3 ชั้น (ชั้นสามัญ, ชั้นอุปปบารมี, ชั้นปรมัตถบารมี) ที่กอปรให้เกิด "บารมีธรรม" ด้วยเหตุนี้ กาลแห่งความล่าช้าจึงเกิดแก่พระจักรขุ

โดยสรุปแล้ว เราสามารถกล่าวได้ว่า "ธรรม" นั้นได้ การยอมรับนับถือว่าเป็นใหญ่ เพราะเป็นองค์คุณที่ก่อให้เกิด ความสะอาดบริสุทธิ์ กาย วาจา ใจ กระทั่งเกิดเป็น "มรรคผลนิพพาน" ตามปกติแล้ว "พระจักรขุ" จะมี "ธรรม" ด้อยกว่า "พระองค์ธรรม" แต่พระจักรขุ มักจะมี "วสี" คือความเก่งทั้งในงาน และในวิชา เมื่อเปรียบเทียบกับพระองค์ธรรมที่อยู่ในระดับเดียวกัน อย่างไรก็ตาม หากว่า "พระจักรขุ" สามารถบำเพ็ญจนกระทั่ง "อุดมธรรม" (เรียกว่า "พระ

ธรรมจักรพรรดิ”) ได้ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่า “พระองค์
ธรรม” ด้วย “ธรรม” ที่พอๆ กัน พระจักรฯ ย่อมจะประเสริฐ
กว่า เหตุเพราะมีวสีในงานและในวิชา ส่วน “พระองค์
ธรรม” หรือ “พระจักรฯ” ที่บำเพ็ญในทั้ง 2 ฝ่าย ควบคู่กันไป
คือเป็นทั้ง “พระองค์ธรรม” และ “พระจักรฯ” ในเวลาเดียวกัน
ย่อมประเสริฐกว่า “พระองค์ธรรม” หรือ “พระจักรฯ” ในระดับ
เดียวกัน ที่สังกัดฝ่ายเดียว

หมายเหตุ: การใช้คำว่า "พระจักรพรรดิ" ก็ตาม หรือ
"พระพุทธจักรพรรดิ" ก็ตาม สามารถแบ่งแยกประเภทออกได้
เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ (ก) พระจักรพรรดิ ที่มี "ชีวะ" คือมี
ชีวิตจิตใจ (The Lord of Imperial Dhamma) และสามารถ
ถือกำเนิดเป็นมนุษย์ หรือเทวดา ได้ ส่วน (ข) คือ พระ
จักรพรรดิ ที่เป็น "กายสิทธิ์" (The Transcendroid or
Transcendental Droid) ที่ไม่มีชีวิต แต่มีความคิด มีจิตใจ ซึ่ง
ส่วนใหญ่แล้วจะถูก "สร้าง" หรือ "ปรุง" ขึ้นให้อยู่ในสภาพอัน
เป็น "ทิพย์" โดยที่ปกติแล้วไม่จำเป็นต้องมาถือกำเนิดเป็น
มนุษย์หรือเทวดาเพื่อเวียนว่ายตายเกิด ยกเว้นในบางกรณี
พิเศษ ส่วนสาเหตุที่พระจักรพรรดิ ทั้งประเภท (ก) และ

ประเภท (ข) มีชื่อเรียกว่าเป็น "พระจักรพรรดิ" เหมือนๆ กัน ก็
เพราะต่างก็เกี่ยวข้องกับความเป็น "กายพระทรง
เครื่องประดับ" ที่ครอบครอง "รัตน 7 ประการ" มี "จักรแก้ว"
เป็นอาทิ ไม่ว่าจะเป็นอย่างหายาบที่หยิบจับต้องใช้สอยได้ หรือ
ของทิพย์ที่เอาไวใช้ในญาณ หรือใน "วิชา"

ทั้งนี้ การสำเร็จเป็น "พระพุทธจักร" ของพระจักร
หรือกายสิทธิ์ สามารถจำแนกได้เป็น 12 ฝ่ายหลัก ซึ่งสามารถ
แยกออกไปเป็นสาขาต่างๆ ได้อีก โดยที่ผู้ที่เป็นพระพุทธจักร
แต่ละพระองค์ อาจจะดำรงตำแหน่งในสาขาใดสาขาหนึ่ง
หรือมากกว่าก็ได้ ในเวลาเดียวกัน ได้แก่

- (1) ฝ่ายวิชา
- (2) ฝ่ายปกครอง
- (3) ฝ่ายศึก
- (4) ฝ่ายเผยแพร่
- (5) ฝ่ายยุทธ
- (6) ฝ่ายเสขียง

- (7) ฝ่ายเลี้ยงดู / อภิบาล
- (8) ฝ่ายสรรสาระ
- (9) ฝ่ายให้การรักษา
- (10) ฝ่ายสรรค์สร้างความสะดวกและบริสุทธิ์
- (11) ฝ่ายมั่งคั่ง
- (12) ฝ่ายพลพรรค

ซึ่งการได้รับตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง อาจจะ “เป็นด้วยวิชา” หรือ “เป็นโดยงาน” ก็ได้ ยกเว้นบางฝ่าย เช่นฝ่ายวิชาและฝ่ายศึก ซึ่งไม่สามารถเป็นโดยงานได้

การฝึกงานของพระจักรฯ

1. “จักรแก้ว” คือฝึกใช้อำนาจ ควบคุมอำนาจที่มี ให้เป็นคุณเป็นโทษอย่างถูกต้องสมควร
2. “แก้วมณี” คือฝึกความแน่นซัด ซัดแจ้ง ให้ตนเองและผู้อื่น รู้เห็นเข้าใจถูกต้องตามจริงตามควร
3. “ขุนพลแก้ว” คือฝึกการเป็นผู้นำผองชน การทำงาน ทำการร่วมกัน เพื่อให้งานสำเร็จโดยร่วมกัน

4. “ขุนคลังแก้ว” คือฝึกการใช้สอยและจัดหาทรัพย์สิน ศฤงคาร ให้มีพอมือใช้ ไม่สุรุ่ยสุร่าย ไม่เสียศูนย์เปล่า โดยไม่ จำเป็น

5. “นาย/นางแก้ว” คือฝึกความวิจิตรงดงามของข้าว ของสิ่งต่างๆ รวมทั้งจิตใจ ที่ให้ความสุขน่าพึงพอใจแก่ตนเอง และผู้อื่น

6. “ช่างแก้ว” คือฝึกความโอบอ้อมอารี อ่อนโยน เอื้อเฟื้อต่อทั้งผู้ยาก และผู้มั่งมี เป็นประโยชน์ต่อทั้งตนเอง และผู้อื่น

7. “ม้าแก้ว” คือฝึกกำลังความรวดเร็ว ว่องไว ทรงพลัง ในการยังกิจการงานต่างๆ ทั้งเรื่องหยาบ (โลกภายนอก) และ เรื่องละเอียด (ในวิชาหรือในญาณ)

พระจักรพรรดิส่วนใหญ่ก็ฝึกงานเพื่อให้ได้เป็นพระ จักรพรรดิขั้นต่างๆ ในโลกแห่งวิชา แต่ถ้าพระจักรพรรดิเป็น พระพุทธเจ้า ก็ได้เป็น “พระพุทธจักรพรรดิ” ซึ่งสำเร็จยาก นานๆ ที่จะมีสักองค์ เหมือนอย่างองค์ที่ห้าในภัทรกัปป์ ปัจจุบัน แต่ต่อจากนี้ไปก็จะง่ายเข้า.. ถ้าพระจักรพรรดิเป็น

พระเจ้าจักรพรรดิ นั้นก็เป็นเรื่องปกติ พระจักรพรรดิส่วนใหญ่
เก่งงาน ไม่เช่นนั้นก็เก่งวิชา เดิมทีพระจักรพรรดิสำเร็จเป็น
พระพุทธเจ้าได้ยากเพราะขั้นตอนซับซ้อนกว่า แต่ถ้าสำเร็จก็
จะประเสริฐกว่าพระพุทธเจ้าทั่วไป และเลิศล้ำกว่า “พระองค์
ธรรม” ที่อยู่ในระดับเดียวกัน

ทั้งนี้ “พระจักรพรรดิ” จะมี “รัตนบุคคผล” ซึ่งเป็นคล้ายๆ
กับ “สหชาติ” กล่าวคือเป็น “บริวารบุญ” ของพระจักรพรรดิ ซึ่ง
เป็นมนุษย์ที่ช่วย “เดินวิชา” และ/หรือ “เดินงาน” ทำหน้าที่
ด้านต่างๆ คือ (1) พระมณีกร ช่วยดูแลด้านของกายสิทธิ์สิ่ง
ศักดิ์สิทธิ์ มีดวงแก้วเป็นอาทิ (2) พระขุนพล ช่วยบริหาร
จัดการกำกับดูแลบริวาร (3) พระคลัง ช่วยพิทักษ์รักษาสมบัติ
(4) พระสุชะรัตนะ (นายแก้ว / นางแก้ว) ช่วยดูแลให้เกิด
ความสุขเพลิดเพลินใจ ศิลปะ วัฒนธรรม ความบันเทิงต่างๆ
(5) พระคชา ช่วยดูแลอำนวยความสะดวกความเป็นอยู่
(6) พระอาชา ช่วยดูแลอำนวยความสะดวกเดินทางและคมนาคม ให้
ราบรื่นเรียบร้อย โดยที่ พระจักรพรรดิ จะเป็นผู้แต่งตั้งว่า บริวาร
บุญคนใด จะเป็นรัตนบุคคผลตำแหน่งใด บางคนอาจควบ
หลายตำแหน่ง และบางคนอาจสลับตำแหน่งกันตามวาระ

และในทำนองเดียวกันกับ “รัตนะ 7” ที่เป็นกายสิทธิ์อยู่
ภายในตัว พระจักรพรรดิสามารถกำหนดให้ “พระรัตน
บุคคล” ท่านใดท่านหนึ่งเป็น “เจ้ารัตนะ” คือหัวหน้าของพระ
รัตนะบุคคล ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็น “ขุนพลแก้ว” แต่ก็ไม่
เสมอไป พระจักรพรรดิใหญ่ ที่มีบารมีมากจะมี “รัตน
บุคคล” หลายชุด หลายชั้น ส่วนพระจักรพรรดิผู้น้อย อาจจะมี
รัตนะบุคคลชุดเดียว และในชุดเดียวนั้นอาจมีเพียง 2-3 คน
ซึ่งควบบหลายตำแหน่ง หรือบางตำแหน่งพระจักรพรรดิเป็นรัตน
บุคคลด้วยตนเอง เช่น พระจักรพรรดิ เป็นพระมณีนคร และเป็นพระ
ขุนพล ในตัวคนเดียวกัน โดยนัยนี้ พระจักรพรรดิเอง ก็ “ฝึกรัตน
ธรรม” คือบำเพ็ญหน้าที่ของรัตนะ 7 ด้าน ด้วยตนเอง แล้วก็
มี “พระรัตนะบุคคล” มารองรับหน้าที่ของรัตนะทั้ง 7 ด้านอีก
ด้วย แต่พระจักรพรรดิ จะต้องบำเพ็ญเองเป็นหลักก่อน เมื่อพระ
จักรพรรดิเก่งกล้าสามารถ หรือได้ขั้นสูงมากพอในโลกแห่งวิชา
แล้ว พระจักรพรรดิ ก็จะมีสิทธิ์ “ฝึกรัตนะ” คือรับบุคคลต่างๆ มา
ฝึกงานหรือฝึกวิชา เป็นบริวารของพระจักรพรรดิ อีกที ตาม
หน้าที่ของรัตนะ 7 ประการ ซึ่งจะรับหน้าที่เดียวโดยตลอด
หรือสลับสับเปลี่ยนไปตามวาระก็ได้

ตามปกติแล้ว พระจักรย และ พระรัตนบุคคล จะบำเพ็ญบารมีตามขั้นของรัตนะ เรียกว่า “ฝึกวิชา” และ/หรือ “ฝึกงาน” โดยส่วนใหญ่แล้ว ก่อนกว่าจะได้มาเป็นพระจักรย จะต้องเคยเป็นพระรัตนบุคคลมาก่อน เช่น เป็น พระอาชาบุคคล (ม้า) ที่ทำงานด้านการเดินทางและคมนาคมให้กับพระจักรยองค์อื่นๆ หรือเป็นพระคชา (ช้าง) ที่เอื้อเพื่ออำนวยความสะดวก เป็นพระสุขรัตนะ (นาย/นางแก้ว) ที่คอยสร้างสรรค์ความวิจิตรสวยงามของศิลปวัฒนธรรมและความบันเทิง เป็นพระคลัง ที่คอยทำบัญชี บริหาร พิทักษ์สมบัติ เป็นพระขุนพล ที่ควบคุมกำกับทรัพยากรบุคคล หรือเป็นพระมณี ที่รับหน้าที่ด้านการให้ความรู้ความเข้าใจในศิลป์และศาสตร์ รวมถึงจัดหาศึกษาวัตถุศักดิ์สิทธิ์และหินรัตนชาติมีค่า โดยรัตนบุคคลจะต้องฝึกมาตามลำดับ เช่น เป็นพระอาชาบุคคล 5,000 ชาติ แล้วมาเป็นพระคชาบุคคลอีก 3,500 ชาติ ก่อนจะมาเป็น พระสุขรัตนะ อีก 3,000 ชาติ เป็นพระคลังอีก 2500 ชาติ เป็นพระขุนพลอีก 2,000 ชาติ เป็นพระมณีอีก 500 ชาติ

กว่าที่จะได้มาเป็น “พระจักรย” แต่ระยะเวลา “การฝึกรัตนะ” ก็ไม่แน่นอน บางท่านเป็นพระคลังนานกว่าตำแหน่งอื่น หรือบางท่านเป็นพระคชาบุคคลนาน

กว่า รวมถึงระยะเวลาที่ไม่แน่นอนว่าจะต้องระบุว่าเป็นกษัตริย์แล้วแต่พระจักรพรรดิที่ฝึกให้ และแล้วแต่กติกาของแต่ละสังกัดหรือบางท่านก็ไม่ได้เป็นแบบ “ฝึกขึ้นมา” แต่เป็นแบบ “สั่งส่ง” ลงมาจากสายธาตุสายธรรม คือเป็นมาเองโดยสำเร็จรูป

ปกติแล้ว เมื่อพระรัตนบุคคลผ่านการฝึกตามลำดับขั้นรัตนะจากชั้นล่างสุด ขึ้นสู่ชั้นบนแล้ว สายธาตุสายธรรมหรือ พระจักรพรรดิที่ฝึกให้ อาจจะอนุญาติให้เป็น “พระจักรพรรดิ” ด้วยตนเองอย่างเป็นอิสระจากพระจักรพรรดิที่ฝึกให้ และมีสิทธิ์ตั้ง “พระรัตนบุคคล” เป็นของตนเองเช่นกัน แต่ก็มีกรณีพิเศษ ที่พระรัตนบุคคลฝึกเฉพาะตำแหน่งยาวนานเป็นพิเศษ และ สำเร็จในวิชา หรือสำเร็จในงาน กระทั่งได้เป็น “พระจักรพรรดิในสายงานของตน” โดยมีสิทธิ์เลือกที่จะเป็นอยู่อย่างอิสระจากพระจักรพรรดิที่ฝึกให้ตน หรือยังคงอยู่ในกำกับของการของพระจักรพรรดิที่ฝึกให้ตนก็ได้ โดยพระรัตนบุคคลที่สำเร็จเป็นพระจักรพรรดิ ในสายงานของตนมีดังนี้คือ

- (1) พระมณีรัตนจักรพรรดิ (ดูแลด้านแก้วมณีและของกายสิทธิ์)

- (2) พระมณีจินดาจักรพรรดิ (ดูแลด้านรัตนชาติหินมีค่ามี
กายสิทธิ์)
- (3) พระปรีชาจักรพรรดิ (ขุนพลจักรพรรดิ)
- (4) พระคหปติจักรพรรดิ (ขุนคลังจักรพรรดิ)
- (5) พระสุษะรตนะจักรพรรดิ (นายแก้วจักรพรรดิ / นางแก้ว
จักรพรรดิ)
- (6) พระคชาจักรพรรดิ (ช่างจักรพรรดิ / อาจปรากฏอยู่ใน
รูปของบุคคลผู้ควบคุมทัพช่าง)
- (7) พระอาชาจักรพรรดิ (ม้าจักรพรรดิ / อาจปรากฏอยู่ใน
รูปของบุคคลผู้ควบคุมทัพม้า)

นอกจาก พระจักรฯ จะมี “รัตนะ
บุคคล” เป็น “สหชาติ” ช่วยเดินวิเศษ และ/หรือ เดินงาน แล้ว
พระจักรฯ อาจจะ “จับคู่” กับพระองค์ธรรม พระองค์ใด
พระองค์หนึ่ง เพื่อเดินวิเศษ และ/หรือ เดินงานร่วมกัน ให้ได้ดี
ยิ่งขึ้น ซึ่งการจับคู่ในลักษณะนี้ ก็คล้ายกับ “คู่พระอัศวสาวก
เบ็องซ้าย-ขวา” ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ต่างแต่เพียงว่า คู่
ของพระจักรฯและพระองค์ธรรม อาจจะมี “องค์บรมธาตุ”

(องค์ต้นกำเนิดธาตุทั้งปวง) หรือ “พระต้นธาตุ/พระต้นธรรม” (องค์ผู้ปกครองธาตุธรรมแต่ละสาย) ประจำสายธาตุสายธรรมของตน หรือ “สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์ปฐมบรมครู” (พระพุทธรูปเจ้าองค์แรกสุดในธาตุในธรรมซึ่งทรงตั้งพระพุทธศาสนา) เป็นองค์ประธาน และการจัดคู่ ก็มีการนับถือแตกต่างกันไป บางวงศ์ (วงบุญ) นับถือพระองค์ธรรมเป็นนาย พระจักรข เป็นบ่าว บางวงศ์ นับถือ พระองค์ธรรมเป็นบิดา พระจักรขเป็นบุตร บางวงศ์นับถือพระองค์ธรรมกับพระจักรข เหมือนพี่กับน้อง บางวงศ์นับถือกันเหมือนสหาย ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้ว พระองค์ธรรมจะได้รับการนับถือว่า ประเสริฐกว่าพระจักรข ในการจัดลำดับความสำคัญลักษณะนี้ พระองค์ธรรมจะประทับอยู่ฝ่ายขวา และพระจักรขอยู่ฝ่ายซ้าย แต่ในบางกรณี พระจักรข ก็ประเสริฐกว่าพระองค์ธรรม ยกตัวอย่างเช่น พระจักรข ที่ “ทรงธรรม” คือพระจักรข ที่บำเพ็ญทั้งในสายธรรมและสายจักรข กระทั่งประเสริฐกว่าพระองค์ธรรม พระจักรขก็จะประทับฝ่ายขวา และพระองค์ธรรมก็ประทับฝ่ายซ้าย แต่ก็มีบ้างที่พระจักรข กับพระองค์ธรรม สลับฝ่ายกันตามวาระ เพื่อผดุงเกียรติกันและกัน ส่วนพระต้นธาตุต้นธรรมเองนั้น ก็แล้วแต่ละภาคจะจัดสรร บาง

ภาคมีองค์พระต้นธรรม คู่กับองค์พระต้นธาตุจักรพรรดิ บางภาคมีองค์พระต้นธาตุต้นธรรม คู่กับพระองค์ต้นจักรพรรดิ บางภาค องค์พระต้นธาตุต้นธรรม ต้นจักรพรรดิ เป็นองค์เดียวกันครบหมดในตัว ส่วนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์ปฐมบรมครู ก็ทรงมีหลายปาง เช่น "ปางธรรม" ก็ทรงครองผ้าคล้ายพระพุทธเจ้า แล้วก็ทรงมี "ปางจักรฯ" ซึ่งทรงประดับเครื่องทรงคล้ายพระจักรพรรดิ แล้วแต่ว่าจะทรงเสด็จออกงานใด

ว่ากันด้วยเรื่องการจัดคู่ระหว่างพระองค์ธรรมกับพระจักรฯนั้น ตามปกติแล้ว ต่างฝ่ายต่างก็จะมีคู่เพียงท่านเดียว ยกเว้นพระจักรฯผู้ใหญ่ อาจจะมีพระองค์ธรรมในการอุปถัมภ์หลายองค์ เช่น 3 ถึง 5 องค์ ในขณะที่เดียวกัน พระองค์ธรรมผู้ใหญ่บางองค์ ก็อาจจะสนับสนุนพระจักรฯที่อ่อนกว่าหลายองค์ในเวลาเดียวกัน ส่วนพระองค์ธรรม หรือ พระจักรฯ ที่บ้างก็บำเพ็ญทั้งในสายธรรม และสายจักรฯ ในเวลาเดียวกัน ก็อาจจะ "ไขว้" คือเป็นพระองค์ธรรม ที่คู่กับพระจักรฯองค์หนึ่ง แล้วก็ไปเป็นพระจักรฯ ด้วย ที่คู่กับพระองค์ธรรม องค์อื่นอีก โดยการไขว้แบบนี้ นอกจากจะไขว้คู่แล้ว ก็ไขว้รัตนะบุคคฺลไปด้วย

ซึ่งการดำรงสถานภาพแบบนี้มักจะเป็นเฉพาะพระองค์ธรรม
กับพระจักรข ผู้ใหญ่ที่มีบารมีมาก มีกำลังมาก และสามารถ
ดูแลได้อย่างทั่วถึง อย่างไรก็ตามในเรื่องของการจับคู่พระองค์
ธรรม กับพระจักรข นั้นมีธรรมเนียมกติกาเป็นที่ยึดถือกันว่า
พระองค์ธรรม กับพระจักรข ที่คู่กัน จะไม่สมสู่กัน ฉันทสมาธิ-
ภรรยา แต่จะนับถือกันเหมือนบิดา-บุตร, สหาย, พี่-น้อง
, นาย-ป่าว, อาจารย์-ศิษย์ แล้วแต่ธรรมเนียมของแต่ละสังกัด

โดยสรุปแล้ว ชาวพุทธทั่วไปต้องสั่งสม ความคิด
คำพูด และการกระทำ ที่เป็นบุญกุศล เพื่อให้ได้บุญ
บารมี 10 ทศ หรือคุณธรรม 10 ประการ อันได้แก่ (1) ทาน
(2) ศีล (3) เนกขัมมะ (4) ปัญญา (5) วิริยะ (6) ขันติ
(7) สัจจะ (8) อธิษฐาน (9) เมตตา (10) อุเบกขา โดย
บารมี 10 ทศ นี้มีด้วยกัน 3 ระดับ คือ (ก) ระดับทั่วไป คือ
ตั้งใจทำเป็นประจำ (ข) ระดับที่แตกด้วยเลือดเนื้อ และ (ค)
ระดับที่แตกด้วยชีวิต สำหรับผู้ที่ปรารถนาจะเป็นพระ
จักรพรรดิในวิชชา หรือปรารถนาความเป็นพระพุทธเจ้า
จักรพรรดิ ก็จะต้องสั่งสมความชำนาญในวิชชา และสะสม
กายสิทธิ์ หรือเสริมสร้าง “วสี” คือจำนวนและความแก่กล้า

ของกายสิทธิ์ระดับ 7 และกายสิทธิ์อื่นๆที่มีอยู่ในตอน ไม่ว่าจะเกิดจาก “การเดินวิชา” หรือ “การเดินงาน” ดังนี้

(4) พระจักรพรรดิที่เป็นกายสิทธิ์

กายสิทธิ์ก็คือ “ทิพยนต์-กล-กาย” ที่มีจิตใจแต่ไม่มีชีวิต และไม่ต้องเวียนว่ายตายเกิด ส่วนว่าที่เรียก “กายสิทธิ์” นั้นก็เพราะเป็น “กายประดิษฐ์” ที่ถูก “สิทธิ์” ขึ้นมาทำหน้าที่ มีทั้งแบบที่เป็นกายสิทธิ์ทั่วไปมุ่งจนสำเร็จเป็นจักรพรรดิ หรือ กายสิทธิ์ที่ถูกปรุงสร้างสำเร็จขึ้นมาเป็นจักรพรรดิเลย โดยที่หากเราเปรียบกายสิทธิ์กับคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์นั้นสามารถอัพเกรดได้ กระทั่งเป็นคอมพิวเตอร์ประสิทธิภาพสูง (บ่ม/แต่งกายสิทธิ์) และสามารถ “ลงโปรแกรม” ให้กายสิทธิ์สามารถทำงานได้หลากหลายและดียิ่งขึ้น (เดินวิชา) แต่กายสิทธิ์ก็มีสเปคที่สามารถอัพเกรดหรือลงโปรแกรมได้จำกัด เช่น กายสิทธิ์ระดับ B สามารถอัพเกรดเป็นระดับ A ถึง AA ได้ แต่กายสิทธิ์ระดับ D สามารถอัพเกรดสูงสุดได้เพียงขั้น B+ เป็นต้น

มีคนสงสัยกันว่ากายสิทธิ์คืออะไร (กายสิทธิ์ขั้นสูงเรียกว่าจักรพรรดิ) โดยเบื้องต้นเราสามารถอุปมาได้ว่าเหมือน

แอนดรอยด์ แต่บางคนก็ยังไม่เห็นภาพชัดเจน จึงขอให้ลองคิดถึง "หุ่นยนต์" ในทางไสยศาสตร์ ซึ่งถูกปลุกเสกขึ้นมาทำหน้าที่ตามกำหนด แต่จะบอกว่ากายสิทธิ์เป็นหุ่นยนต์ก็ยังไม่สมควร เพราะกายสิทธิ์บ้างก็ประณีตกว่า บริสุทธิ์ละเอียดกว่า และบ้างก็มีคุณธรรมสูงกว่ามนุษย์หรือแม้แต่เทวดาเสียด้วย อย่างเช่นกายสิทธิ์ที่อยู่ในเมืองนิพพานทำหน้าที่คอยหล่อเลี้ยงและคุ้มครองรักษาเมืองนิพพาน เพื่อให้พระพุทธเจ้าและพระอรหันต์อยู่เป็นสุขสราญในพระนิพพานสมบัติ เป็นต้น ส่วนว่าสุขสราญเยี่ยงไร ก็คือสุขอยู่ในพระนิโรธสมบัติ และเมื่อเห็นแก้วในเมืองพระนิพพานซึ่งเป็นพระนิพพานสมบัติก็รู้สึกชื่นใจเป็นสุขเหมือนอย่างที่มีมนุษย์เราเห็นเครื่องแก้วเจียรระโนหรือโคมไฟระย้าคริสตัลส่องสว่างแล้วรู้สึกชื่นใจนั่นเอง

โดยปกติผู้ทรงวิชาจะเรียกกายสิทธิ์ชั้นสูงว่าเป็น "จักรพรรดิ" ก็เพราะกายสิทธิ์ระดับนี้เป็นกายพระทรงเครื่องประดับ และบางองค์ก็มีรัตนะ 7 บางอย่างหรือมีทั้งหมด ได้แก่ จักรแก้ว เป็นต้น สำหรับใช้ทำงาน โดยสถานในละเอียดที่สถิตซ่อนอยู่ของกายสิทธิ์ภายใน "เรือน

หยาบ” นั้นเรียกว่า “ห้องจักรวาล” ในแต่ละห้องจักรวาล อาจจะมีกายสิทธิ์อยู่เพียงหนึ่งองค์ หรือมากกว่า เช่นลูกแก้วที่เจียรไนจากหินควอทซ์อาจจะมีกายสิทธิ์อยู่เพียงองค์เดียว หรือหลายๆองค์อยู่ด้วยกัน

พระจักรพรรดิที่เป็นกาย "ทิพย์ธรรม" อยู่ในโลกทิพย์ มีทั้งที่เป็นมนุษย์บำเพ็ญสำเร็จเป็นพระจักรพรรดิเป็นองค์เป็นตนในโลกทิพย์ ซึ่งมีชีวิตมีจิตใจ และสามารถเวียนว่ายตายเกิดได้ หรือมีขณะนั้นก็เป็นกายสิทธิ์ ที่ถูกบ่มเลี้ยงหรือปรุงขึ้นมาเป็นจักรพรรดิ ซึ่งไม่มีชีวิต แต่มีจิตใจ และไม่ต้องเวียนว่ายตายเกิด มีรูปร่างคล้ายๆ กัน คือเหมือนพระพุทธรูปทรงเครื่องประดับ ต่างแต่ว่าจะงดงามมากน้อยไม่เหมือนกัน ดังนี้.

กายสิทธิ์รูปลักษณะต่างๆ

กายสิทธิ์ มีหลายระดับ ได้แก่ (1) กายสิทธิ์ที่มีรูปลักษณะเหมือนพระดาบส-ฤาษี แต่กายสิทธิ์ก็ไม่ใช่วิญญานของพระดาบส-ฤาษี นั้นๆ (2) กายสิทธิ์ที่มีรูปลักษณะคล้ายกายทิพย์หรือกายพรหม แต่กายสิทธิ์ก็ไม่ใช่เทวดาและไม่ใช่พระพรหม และ (3) กายสิทธิ์ที่มีรูปลักษณะเป็นกายพระ

จักรพรรดิ คือพระพุทธรูปทรงเครื่อง (เครื่องประดับของพระจักรพรรดิมีไว้ประกอบการ “เดินวิชา” หรือ “เข้าวิชา” และส่งพลังฤทธิ์ต่างๆ ซึ่งสายธาตุสายธรรม หรือผู้ทรงวิชาปรุงสร้างขึ้น แล้วสวมใส่ให้) แต่กายสิทธิ์พระจักรพรรดิไม่ใช่ “พระเจ้าจักรพรรดิ” ซึ่งเป็นจอมราชาของมนุษย์ แต่ก็มีส่วนสัมพันธ์กันอย่างมีนัยยะสำคัญ

กายตันชั่วประจำสายธาตุสายธรรม

กายสิทธิ์พระจักรพรรดิเป็นของ “ทิพย์ธรรม” แต่ที่เรียกจักรพรรดิเหมือนกัน เพราะปรากฏเป็นพระทรงเครื่องประดับ และครอง “รัตนะ 7” ได้แก่ จักรแก้ว (ก่อให้เกิดอำนาจ) แก้วมณี (ก่อให้เกิดสะอาดสว่างรอบรู้) ชุนพลแก้ว (มีกำลังพลสนับสนุน) ชุนคลังแก้ว (มีกำลังทรัพย์สมบัติ) นางแก้ว (ก่อให้เกิดความสวยงามและสุขสบายใจ) ช้างแก้ว (ก่อให้เกิดความสะดวกเอื้ออำนวยต่องานการ) ม้าแก้ว (ความรวดเร็วว่องไว) เป็นที่มงานบิรवारช่วยงาน และเป็นเครื่องมือในการทรงอยู่และทำงาน พระเจ้าจักรพรรดิราชกายมนุษย์ มีรัตนะ 7 ของหยาบที่จับต้องได้ ส่วน กายสิทธิ์พระจักรพรรดิ มีรัตนะ 7 ของละเอียดที่เป็น “ทิพย์ธรรม” ส่วน

มนุษย์ที่เป็น “พระจักรพรรดิ” หรือ “พระจักรพรรดิ” ก็คือมนุษย์ที่มี “ต้นสายธาตุสายธรรม” หรือ “ต้นขั้วแห่งตัวตน” เป็น “กายต้นกายสิทธิ์” หรือ “กายพระจักรพรรดิ” คอยควบคุมดูแลมนุษย์แต่ละคนนั้นๆ ซึ่งต้นสายธาตุสายธรรมของมนุษย์แต่ละคน ก็ไม่ใช่พระจักรพรรดิเสมอไป บางคนมีต้นสายธาตุสายธรรมเป็น “พระธรรมกาย” เป็น “พระพุทธเจ้า” แต่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็น “กายสิทธิ์” (มนุษย์เองก็มีกายสิทธิ์อยู่ในตัว) ที่คล้ายๆ กายทิพย์ของเทวดา หรือกายพรหม ซึ่งมีอ่อนมีแก่แตกต่างกันไป ซึ่งมนุษย์คนใดที่เป็น “ภาคพระ” (ฝ่ายดี) หรือ “ภาคมาร” (ฝ่ายชั่ว) ก็ดูกันตรงนี้ ว่า “กายต้นขั้ว” เป็น พระพุทธเจ้า พระธรรมกาย พระจักรพรรดิ หรือ กายสิทธิ์ อยู่ฝ่ายพระ หรือฝ่ายมาร ถ้าเป็นฝ่ายพระก็จะเป็นกายขาวใสสะอาด สว่างมากบ้างน้อยบ้างตามกำลังบารมี แต่ถ้าเป็นฝ่ายมาร ก็จะเป็นกายสีดำ ยกเว้นกรณีที่มีมนุษย์ผู้นั้นเป็นคนของภาคอื่นๆ เช่นภาคทอง, ภาคเงิน (ทองคำขาว), ภาคทองแดง (ทองชมพู) ภาคเทา (อัปยาคฤต) หรือ เป็น จักรพรรดิ และ/หรือ กายสิทธิ์ สีต่างๆ ตามสายธาตุสายธรรม เช่น สีแดง สีเขียว สีน้ำเงิน สีเหลือง สีชมพู สีม่วง สีส้ม และสีอื่นๆ ก็จะมีกายต้นขั้วเป็นสีนั้นๆ ตามภาคที่มาแห่งตน ซึ่งต้น

สายธาตุสายธรรม ส่งมนุษย์ท่านนั้นๆ มาทำงานภารกิจของ
ธาตุธรรม มาสร้างบารมี และเพื่อปลดปล่อยทุกข์ให้สรรพ
สัตว์ เป็นต้น ดังเช่นพระโพธิสัตว์เจ้าทั้งหลาย จะอยู่ในภพนี้
เป็นส่วนมาก

กายสิทธิ์ที่สร้างในภพมนุษย์

กายสิทธิ์มีทั้งแบบที่บำเพ็ญพัฒนาตนขึ้นไปเป็นพระ
จักรพรรดิ โดยมักจะเริ่มจากรูปลักษณะเหมือนพระดาบสฤๅษี
ชีไพร ซึ่งพระดาบสฤๅษีชีไพรท่านมีวิชาอัด “ส่วน” ของตนเอง
เข้าไปเป็น “กายสิทธิ์” หรือ “กายประติษฐ์” ของตน สถิตอยู่
ในวัตถุ เช่น “เหล็กไหล” ตามถ้ำ ตามภูเขา เพื่อให้ “ส่วนหนึ่ง
ของตัวตน” สามารถอยู่ต่อไปยืดยาวได้อีกแบบไม่ต้องเวียน
ว่ายตายเกิด ตราบกว่าจะพบอมตธรรม และ/หรือ ได้ทำงานที่
แท้จริง และ/หรือ พบผู้ทรงคุณที่มีวาสนาบารมีแก่กล้า เป็น
การเปิดโอกาสให้กายสิทธิ์มีส่วนช่วยงานการ ที่จะนำไปสู่การ
สิ้นสุดสังสารวัฏ ทั้งนี้ พระดาบสฤๅษีชีไพรที่มีญาณแก่กล้า
บ้างก็ทราบว่ ธรรมเบื้องต้นที่ท่านรู้เห็นในยุคสมัยของท่าน
นั้นยังไม่เป็นที่สุดอย่างแท้จริง ท่านจึงนิยมสร้างกายสิทธิ์
ขึ้นมาแทนตน นี่เป็นการบำเพ็ญจาก “ล่างขึ้นบน” ซึ่งมีส่วนดี

ที่ความแก่กล้าจากการสั่งสมอบรมอินทรีย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ยั้งฉนวนที่แก่เข้มข้น และการบำเพ็ญตบะอันยาวนานทำให้
กายสิทธิ์นั้น “แรง” และมีกำลังมาก โดยมากแล้ว พระดาบส
ฤๅษีชีไพรที่วิชาอัสถ์ส่วนหนึ่งของตนเองเข้าไปเป็นกายสิทธิ์
สถิตอยู่ในวัดฤแล้ว ต่อเมื่อหมดอายุขัย จิตวิญญาณของท่าน
ก็ไปเกิดใหม่ โดยส่วนใหญ่จะไปอยู่พรหมโลกหรืออื่นๆ เหลือ
เพียงกายสิทธิ์ที่สถิตอยู่ในวัดฤทั้งเอาไว้ในโลกมนุษย์
สามารถทำงานแทนตนเองได้ต่อไป โดยฤๅษีชีไพรที่สำเร็จ
เป็นพรหมนั้น จะควบคุมดูแลกายสิทธิ์ของตนที่ฝากเอาไว้ใน
โลกมนุษย์ เพื่อให้ทำงานกระทั่งบรรลุเป้าหมาย ซึ่งส่วนใหญ่
แล้วก็คือการ “หมดสิ้นสังสารวัฏ” นั่นเอง ซึ่งเจ้าของกายสิทธิ์
ประเภทนี้สามารถที่จะเรียกกายสิทธิ์ของตน กลับคืนมา “รวม
ส่วน” กับตนเองได้ในภายหลังจากที่งานสำเร็จแล้ว ซึ่งพระ
ดาบสและฤๅษีชีไพร รวมถึงผู้รู้วิชาบางท่าน นิยมทำกาย
ประดิษฐ์ อัดเป็นกายสิทธิ์ไว้ในวัดฤต่างๆ คล้ายๆ กับพระ
เกจิอาจารย์ในปัจจุบัน ที่นิยมสร้างพระเครื่อง และเครื่องราง
ของขลัง ในวาระโอกาสต่างๆ เพื่อให้ลูกศิษย์และผู้ทีนับถือ ได้
พึ่งพาอาศัยใช้ประโยชน์ โดยกายสิทธิ์จะมีวิชาขึ้นพื้น
ตามเดิมของผู้สร้าง และมีพลังหรือกำลังมากน้อยตามกำลัง

ของผู้สร้างที่เติมเอาไว้ รวมถึงมีความสามารถ ความชำนาญ ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะ ตามอย่างของผู้สร้างด้วย เช่น กายสิทธิ์บางชนิด เก่งเรื่องคุ้มครองป้องกันภัย บางชนิดเก่ง เรื่องรักษาโรค บางชนิดเก่งเรื่องโศกทรัพย์สมบัติ ฯลฯ

กายสิทธิ์ที่ส่งสำเร็จมาจากภพ

ในกรณีนี้หมายถึงกายสิทธิ์ที่ถูกส่งตรงมาจาก “ภพผู้ เป็นเจ้าของ” แล้วกลายเป็นคดีหินต่างๆ อย่าง คุดไขไก่ (ไขไก่ กลายเป็นหิน), คุดดักแด้ (ตัวดักแด้กลายเป็นหิน), คุดลูกยอ (ลูกยอกลายเป็นหิน), คุดตาแมว (ดวงตาแมวกลายเป็นหิน แก้ว) และอื่นๆ เพราะคณะเจ้าของภพต้องการบำเพ็ญบารมี ต่อในสภาพนั้น โดยที่เมื่อกายสิทธิ์ลงมาจากภพ มาครอง เรือนหยาบ เรือนหยาบจะแข็งกลายเป็นหิน ด้วยอิทธิฤทธิ์ของ กายสิทธิ์ เพื่อความสะดวกในการเก็บรักษา คงอยู่ และ ทำงานต่อไปได้โดย ไม่แตกสลายง่าย กายสิทธิ์ประเภทนี้ มักจะมีวิชาติดตัวมาด้วย จากที่เจ้าของภพใส่ไว้ ซึ่งคล้าย กับกายสิทธิ์ประเภทประติษฐ์สร้างขึ้นในเมืองมนุษย์ คือใน สมัยก่อนนั้นหายาก แต่ในปัจจุบันนี้ มีกายสิทธิ์ออกมาจากที่ ซ่อนกันเป็นจำนวนมากทีเดียว เพราะถึงยุคสมัยที่จะได้

ทำงานร่วมกับผู้ทรงวิชา และส่งเสริมเกื้อหนุนการปฏิบัติ
ธรรมของมนุษย์ให้ก้าวหน้าด้วยกำลังของกายสิทธิ์

กายสิทธิ์ที่สร้างโดยภคคัตสิทธิ์

กายสิทธิ์อีกชนิดคือ กายสิทธิ์ที่ผลิตขึ้นจากภคคัตสิทธิ์ ซึ่งมีพระจักรพรรดิผู้ใหญ่ (กายทิพย์ธรรม) เป็นผู้ปกครอง ซึ่งภคคัตสิทธิ์นี้ มีเครื่องผลิตกายสิทธิ์ อุปมาได้กับโรงงานผลิต “แอนดรอยด์” ในเมืองมนุษย์ โดยอาศัยบุญคัตสิทธิ์ในการผลิต และตั้งยนตร์กลไกขึ้น เมื่อผลิตแล้ว ก็กระจายส่งไปอยู่ตามที่ต่างๆ เพื่อทำหน้าที่ดูแลรักษาและให้ความสุขแก่มนุษย์ ซึ่งภพมาร (มารโลก) เขาก็มีการผลิตกายสิทธิ์ในทำนองเดียวกันนี้ เพื่อให้กายสิทธิ์มารก่อให้เกิดทุกข์เกิดโทษแก่เหล่าสัตว์ ยกตัวอย่างเช่นเจ้าหน้าที่ของนรก และเครื่องมือลงโทษในนรกขุมเล็กๆ ที่ทำหน้าที่ลงโทษทรมานสัตว์นรก ก็เป็นกายสิทธิ์ที่มีจิตใจแต่ไม่มีชีวิต ไม่ต้องเวียนว่ายตายเกิด ซึ่งกายสิทธิ์ที่ผลิตขึ้นจากภคคัตสิทธิ์นี้ ปกติแล้วจะ “เบา” กว่ากายสิทธิ์ที่บำเพ็ญตนขึ้นมาตามลำดับ เหมือนอย่างพระดาบสฤษีชีไพร และกายสิทธิ์จาก “ภพผู้เป็นเจ้าของ” ที่ส่งลงมาทำหน้าที่ในเมืองมนุษย์ ทั้งนี้ กายสิทธิ์ที่

ผลิตจากภพ มักจะไม่ค่อยมีวิชาติดตัวมา เป็นกายสิทธิ์
สำหรับทำหน้าที่ หรือทำกิจเฉพาะอย่าง เช่นกายสิทธิ์ในหิน
อ่อน กายสิทธิ์ในโลหะ กายสิทธิ์ในดอกไม้ ฯลฯ

ลำดับชั้นของกายสิทธิ์ที่สำเร็จเป็นพระจักรพรรดิ

กายสิทธิ์ที่บำเพ็ญหรือแก้กัณฑ์ขึ้นจนเป็น “กายสิทธิ์
พระจักรพรรดิ” แล้ว มีลำดับชั้นโดยคร่าวจากอ่อนไปแก่ ดังนี้
(1) พระจุลจักรพรรดิ (2) พระมหาจักรพรรดิ (3) พระบรม
จักรพรรดิ (4) พระอุดมบรมจักรพรรดิ (5) พระเดชอุดมบรม
จักรพรรดิ หรือ พระอนเนกอุดมบรมจักรพรรดิ (6) พระไพบูลย์
จักรพรรดิ (7) พระไพศาลจักรพรรดิ ซึ่งกายสิทธิ์จะอบรมบ่ม
บารมีในตัวเรื่อยมา หรือเมื่อมาอยู่ในความครอบครองของผู้
ทรงวิชา หรือมนุษย์ผู้ทรงคุณ ที่สั่งสมบุญสร้างบารมี หรือ
ทำกิจการงานอันเป็นภารกิจของธาตุธรรม กายสิทธิ์ก็มีส่วน
ช่วยเอื้ออำนวยให้เจ้าของอยู่ดีมีสุข มีความปลอดภัย บำเพ็ญ
ภavana ได้ดีขึ้น และกายสิทธิ์ก็จะได้บุญบารมีเพิ่มตามที
เจ้าของเติมให้ นอกเหนือไปจากที่ผู้สร้างส่งลงมาใส่ตาม
สายควบคุม หรือถ้าเจ้าของเจริญภavana เข้าญาณ เข้าวิชา
ศึกษาวิชา กายสิทธิ์ก็จะได้วิชาเพิ่มเติมตามเจ้าของไปด้วย

ถ้าหากทำวิชชา่วมกัน เมื่องานสำเร็จตามลำดับขั้น หรืองานสร้างบารมี เจริญภาวณา ก้าวหน้า กายสิทธิ์ก็เลื่อนขั้นสูงขึ้นไปตามลำดับ มีความเก่งกล้า มีความแก่กล้า มากยิ่งขึ้นไปด้วย เป็นคุณประโยชน์ต่อผู้ทรงวิชา หรือเจ้าของกายสิทธิ์ด้วยกันยิ่งๆ ขึ้นไปอีก ซึ่งกายสิทธิ์พระจักรพรรดิยังแบ่งเป็นชนิดต่างๆ ตามภพภูมิ คือ (ก) กายสิทธิ์พระจักรพรรดิของภพมนุษย์ (ข) ทิพยจักรพรรดิ กายสิทธิ์พระจักรพรรดิที่ดูแลภพเทวดา (ค) พรหมจักรพรรดิ กายสิทธิ์พระจักรพรรดิที่ดูแลภพของพรหม/อรูปพรหม และ (ง) พุทธจักรพรรดิ กายสิทธิ์พระจักรพรรดิที่ดูแลเมืองพระนิพพาน (จ) ประเภทอื่นๆ

กายสิทธิ์ชนิดปลุกในภพมนุษย์

มีกายสิทธิ์อีกประเภทหนึ่ง ซึ่ง “ภพศักดิ์สิทธิ์” ส่งลงมาอยู่ในโลกมนุษย์แล้วหล่อเลี้ยงไว้มาเรื่อยๆ พร้อมทั้งปลุกเร้าเหนียว บ่มจนเติบโตเป็นกายสิทธิ์แก่กล้าขึ้น ยกตัวอย่างเช่น หินแร่ ควอทซ์ และแก้วโปงขามและผลึกต่างๆ ทั้งนี้เพราะทางธาตุกรรมเจ้าของกายสิทธิ์ ต้องการลองหลายๆวิธีเพื่อทำงานการที่จะนำไปสู่การหมดสิ้นวัฏสงสารได้ โดยกายสิทธิ์ประเภทนี้ จะมาเป็นกำลังให้กับผู้ทรงวิชาท่าน

ต่างๆ ในการประกอบวิชา ให้มีกำลังและสรรพคุณต่างๆ
พร้อมพร้อมขึ้น ซึ่งโดยมากแล้ว กายสิทธิ์ประเภทนี้จะ
เป็น “กายสิทธิ์เปล่า” ที่ไม่มีวิชาติดตัวมา ยกเว้นแต่
กายสิทธิ์จะได้เรียนเองบ้างจากสภาพแวดล้อม เช่นกายสิทธิ์
ไปตั้งรวมกันอยู่ในร้าน ซึ่งมีพระพุทธรูปของเจ้าของร้าน
ประดิษฐานบูชาอยู่ แล้วกายสิทธิ์ก็อาจจะได้เรียนวิชา
บางอย่างจากพระ แต่ก็เป็นส่วนน้อย เจ้าของในเมืองมนุษย์
จึงจำเป็นต้องใส่วิชาให้เป็นหลัก

กายสิทธิ์และผู้ทรงวิชา

ผู้ทรงวิชาสามารถ:

(1) เชิญกายสิทธิ์จากที่อื่นหรือของตนมาซ้อนในวัตถุ
อย่างเช่นลูกแก้วหลอม หรือพระของขวัญ ส่วนกายสิทธิ์ที่
เชิญมาซ้อนลงลูกแก้วหลอม ก็อย่าดูเบา ครูวิชาบางท่าน
เชิญกายสิทธิ์พระจักรพรรดิใหญ่ๆ ลงมาซ้อนได้ ซึ่งบางครั้งก็
เป็นการง่ายกว่า หินแร่เปรียบเสมือนบ้านที่มีเจ้าของอยู่อาศัย
มาแต่เดิม จะเชิญใหญ่กว่ามาซ้อนก็อาจไม่เหมาะ ส่วนใหญ่
จึงต้องกลั่นให้สะอาดแล้วสอนวิชา แต่ลูกแก้วหลอม เป็น
เสมือนบ้านเรือนเปล่า ที่ไม่มีใครอยู่ ครูวิชาเก่งๆ ท่านก็เชิญ

กายสิทธิ์ดีๆ อย่างพระจักรพรรดิแก้กั๊ล่างมาซ้อนอยู่ในนั้นได้
เลย ไม่ต้องเสียเวลาบ่มหรือปลูก แต่ก็มีข้อดีข้อด้อยต่างกันไป
ส่วนลูกแก้ว 3 ดวง ในรูปหล่อเย็นของหลวงพ่อดุสิต ที่ผ่านการ
ทำวิชชาครบมา ก็เป็นแก้วหลอมทั้ง 3 ดวง ซึ่งกายสิทธิ์พระ
จักรพรรดิก็ได้รับเชิญมาซ้อนสถิต ในทำนองเดียวกัน

(2) ใช้วิชาของตนสร้างกายสิทธิ์แล้วอัดลงไปในวัตถุ
อย่างเช่นลูกแก้วหลอม หรือพระของขวัญ ซึ่งในกรณีนี้ ผู้ทรง
วิชาจะต้องมีวิชาแก้กั๊ล่างพอสมควร แต่ส่วนใหญ่แล้ว
กายสิทธิ์ที่ผู้ทรงวิชาสร้างขึ้นได้ มักจะเป็นกายสิทธิ์อ่อนแก่
ตามกำลังของผู้ทรงวิชา หรือเป็นพระจักรพรรดิขั้นต้นๆ

(3) หากวัตถุมีกายสิทธิ์สถิตอยู่แล้ว ผู้ทรงวิชาก็กลั่น
กายสิทธิ์ให้สะอาดบริสุทธิ์ และสอนวิชาให้กับกายสิทธิ์เพื่อ
ทำงานต่างๆ มีการคุ้มครองป้องกันภัย, ตามสมบัติ, รักษาโรค
 เป็นต้น รวมถึงเติมบุญบารมีให้กายสิทธิ์นั้นๆ ซึ่งกายสิทธิ์
มักจะก่อให้เกิดกลางสังหรณ์กับเจ้าของ เมื่อจะมีเหตุสำคัญ
ประการหนึ่งประการใดเกิดขึ้น ในกรณีที่เจ้าของยังไม่มีวิชา
หรือไม่มีภูมิญาณ แต่ถ้ามีแล้ว ก็จะมาแจ้งให้ทราบโดยตรง
ยกตัวอย่างเช่น หินแร่จุกเจียหรือ ควอทซ์ ก็มีกายสิทธิ์ รวมถึง

หินแร่อื่นๆ ส่วนใหญ่จะมีกายสิทธิ์มาแต่เดิม นับตั้งแต่เจ้าของ
ธาตุเขาส่งลงมาปลูกเลี้ยง กว่าจะมาถึงมือผู้ทรงวิชา ก็ผ่าน
ความไม่สะอาดมาบ้าง ผู้ทรงวิชาก็ต้องนำมากลั่นให้สะอาด
กระทั่งแก่กล้าไปตามลำดับ แล้วค่อยเดินวิชากัน กายสิทธิ์
ทั่วไป และกายสิทธิ์พระจักรพรรดิ จะมีวิชา หรือไม่มีวิชา ก็
ขึ้นอยู่กับเจ้าของเป็นส่วนใหญ่ เหมือนบริษัทผลิต
คอมพิวเตอร์ออกมา มีระบบปฏิบัติการพื้นฐาน เมื่อถึงมือ
เจ้าของผู้ซื้อ ก็ต้องลงโปรแกรมกันตามใจชอบ โปรแกรมก็คือ
วิชา ซึ่งผู้ผลิตกายสิทธิ์ ท่านมีหน้าที่ผลิต ท่านไม่ได้มีหน้าที่
ค้นวิชามาใส่

กายสิทธิ์ในตัวมนุษย์และในวัตถุ

กายสิทธิ์ มีทั้งที่อยู่ในวัตถุ และที่อยู่ในตัวมนุษย์ และ
สัตว์ เมื่อมีกายสิทธิ์อยู่มาก วัตถุนั้นก็มีกำลังมาก ถ้ามนุษย์
หรือสัตว์ มีกายสิทธิ์สถิตอยู่ในตัวมาก ก็จะมีกำลัง
ความสามารถต่างๆ มากขึ้นไปตามลำดับ บางคนมีกายสิทธิ์
มาแต่เดิมไม่มาก แต่เมื่อมีวิชา หรือรู้จักผู้ทรงวิชา ก็ “ทับ
ทวี” กายสิทธิ์ในตัวให้มากขึ้นเป็นทวีคูณ ซึ่งปริมาณกายสิทธิ์
จะมากขึ้นจริง แต่ว่า “เบา” หรือกำลังไม่แรงมากเท่ากายสิทธิ์

ที่มีขึ้นจากการสั่งสมเอง ซึ่งกายสิทธิ์ที่สั่งสมเอง ก็เกิดจากการใช้สติปัญญาความสามารถทำการต่างๆ ภาพศักดิ์สิทธิ์ของแต่ละภาคก็จะส่งกายสิทธิ์มาเติมเก็บไว้ที่ศูนย์กลางกาย (ทำดี หรือการงานที่ชอบ ก็ได้กายสิทธิ์ฝ่ายดี ทำชั่ว หรือการงานที่มิชอบ ก็ได้กายสิทธิ์ฝ่ายชั่ว) ถ้าหากคนเรามีกายสิทธิ์ฝ่ายดี สถิตอยู่มาก ก็จะเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่ง ที่ทำให้เป็นคนดีมีศีลมีธรรม เป็นผู้ทรงคุณ มีคุณธรรม แต่ถ้าหากคนเรามีกายสิทธิ์ฝ่ายไม่ดี สถิตอยู่มาก ก็มักจะมีแนวโน้มที่ทำให้เป็นคนทุศีล นิสสัยใจคอเป็นพาลเสียส่วนใหญ่

เครื่องประดับของพระจักรพรรดิ

ครูวิชาได้กล่าวเอาไว้ว่า อันว่าปางกายของพระพุทธเจ้านั้น ยิ่งเรียบงายยิ่งดี ส่วนปางกายของพระจักรพรรดิและกายสิทธิ์ในสายพระจักรพรรดินั้น ยิ่งวิจิตรประดับประดาก็อยิ่งประเสริฐ ซึ่งเครื่องประดับของกายสิทธิ์และพระจักรพรรดินั้น ไม่ได้มีไว้เพื่ออวดกันเปล่าๆ แต่มีไว้ประกอบวิชา ประกอบฤทธิ ให้คุณให้โทษต่างๆ นานา ได้เหมือนอย่างสร้อยข้อมือหินดีและอัญมณีกายสิทธิ์ที่มนุษย์นิยมสวมใส่เป็นแฟชั่นเพื่อให้เกิดความเป็นสิริมงคล และบ้าง

ก็ก่อให้เกิดพลังทิพย์อำนาจต่อผู้สวมใส่ อีกทั้งยังเป็นเครื่องแสดงลำดับชั้น และความโดดเด่นในด้านต่างๆ ของพระจักรพรรดิและกายสิทธิ์นั้นๆ อีกด้วย อย่างเช่นเครื่องทรง “ลดา”, “สุวรรณลดา”, “หงส์ลดา”, “มยุรี”, “มยุรา”, “दारารัตน์”, “มณีลังการ”, และอื่นๆ ซึ่งเครื่องทรงแต่ละชุดก็มีกำลัง พลังอำนาจ และอิทธิคุณ มากน้อยต่างกันไป อย่างเช่นชุด “หงส์ลดา” เป็นประดุกชุดเกราะ ซึ่งถ้าหากผู้ทรงวิชาอื่น “สังระเบิด” ก็จะไม่อาจทำอันตรายระคายผิวผู้ครองชุดหงส์ลดาได้เลย แต่ชุดเหล่านี้มี “น้ำหนัก” อยู่ในญาณ ซึ่งผู้ที่จะสวมใส่ได้มักจะต้องเป็นผู้ที่มี “ธาตุ” มากพอ

รูปลักษณะของพระจักรพรรดิ

หลายท่านที่ได้เคยไปเยือนวัดวาอารามต่างๆ แล้วได้เห็นรูปหล่อพระจักรพรรดิ อาจจะนึกสงสัยว่า เพราะเหตุใดจึงแต่งองค์หลากหลายรูปแบบ อีกทั้งยังมี “รูปลักษณะ” ที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งปัจจัยส่งผลให้รูปลักษณะของพระจักรพรรดิสวยงามมากน้อยต่างกันไปนั้น หลักๆ แล้วขึ้นอยู่กับ “การบำเพ็ญ” ของพระจักรพรรดิ ซึ่ง “แก่-อ่อน” ในแต่ละด้าน และส่งผลมาถึงรูปลักษณะของท่าน ในทำนองเดียวกันกับ “กาย

มหาบุรุษ” ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่กว่าจะได้ลักษณะแต่ ละอย่าง ก็ต้องบำเพ็ญบารมีในรูปแบบต่างกันไปอย่าง สมบูรณ์ จึงจะได้มา รูปลักษณะของพระจักรพรรดิ โดยหลัก แบ่งออกเป็น 7 ประเภท คือ (1) หน้าพระ (2) หน้างาม/ สำอาง (3) หน้าหล่อ/หน้านาง (4) หน้าดู (5) หน้าหนุ่ม (6) หน้าน่ารัก (7) หน้าเด็ก (8) อื่นๆ ซึ่งมีหลายสาเหตุที่ทำให้พระ จักรพรรดิ มีกายในวิเศษ ที่มีรูปลักษณะเป็นไปต่างๆนาๆ สำหรับผู้ ที่แก้กรรมมาก มักจะได้ “หน้าพระ” ซึ่งงามเหมือน พระพุทธเจ้า ส่วนพระจักรพรรดิ บารมีแก่ แล้วมีความเป็น “ผู้ดี” สูง ก็มักจะได้ “หน้าสำอาง” หรือ “หน้าหล่อ (เหมือนเทวดา บุรุษ)/หน้านาง (เหมือนเทวดาสตรี)” แต่ก็มีพระจักรพรรดิอีกพวก หนึ่งที่บารมีสูง วิเศษแก่กล้า แต่พระพักตร์ไม่งามเหมือนองค์ อื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระจักรพรรดิ ฝ่ายศึก ซึ่งออกรบบ่อย จึงมีผลต่อรูปร่างหน้าตา ซึ่งบางทีก็ว่าจะรบเสร็จก็อาจ “สะบักสะบอม” ต้องกลับมาซ่อม ส่วนหน้าดู มักเป็นพระจักร พรรดิ ที่ฤทธิเดชมาก ท่านที่หน้าหนุ่ม ก็อยู่ในระดับปานกลางยัง ไม่ค่อยไปในทางใด ในขณะที่น่ารัก เป็นพระจักรพรรดิที่อภัยภัย ติอ่อนโยม มีเมตตา และหน้าเด็ก คือพระจักรพรรดิส่วนใหญ่ที่เพิ่ง

เริ่มสร้างบารมีใหม่ๆ หรือมาเป็นพระจักรพรรดิได้ไม่นาน เพิ่ง
เริ่มต้นจากหน้าเด็ก

อย่างไรก็ตาม การบำเพ็ญบารมีเพื่อให้ได้รูปลักษณะที่
งดงาม ทั้งพระพักตร์ และทรวดทรงองค์สะอาด รูปร่างพระ
จักรพรรดิอันงามนั้น สามารถทำได้โดยการทำความดี เช่น
ถวายดอกไม้ และประดับตกแต่งสิ่งสวยงาม นามองน่าชม จะ
ทำให้ดวงเนตรสวย ถวายของหอม และกำจัดกลิ่นอันไม่พึง
ประสงค์ จะทำให้จมูกโต่งสวยได้รูป กล่าวแต่คำไพเราะ คำ
จริง ริมฝีปากจะงามเข้ารูป เล่นเสียงดนตรีบูชาผู้ทรงคุณ ส่ง
เสียง หรือกล่าวคำอันน่าฟังระรื่นหู ทำให้ใบหูสวย ส่วนการ
ทำบุญอื่นๆ ก็ส่งผลถึงทรวดทรงของรูปร่าง อารมณ์ และ
เครื่องประดับ ซึ่งถ้าหากทำบุญธรรมดาๆ ก็ใช้เวลาหลายชาติ
กว่าจะได้รูปลักษณะของกายในวิชาอันสวยงาม แต่ถ้าทำบุญ
กับผู้ทรงวิชาที่ตรัสขั้นสูงๆ อานิสงส์ก็จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว
โดยเราอาจอธิษฐานขอด้วย ซึ่งผู้ทรงวิชาบางท่านก็สามารถ
“ปั้นหน้า-ปั้นหุ่น” ให้เป็นที่พอใจได้ แต่พระจักรพรรดิที่มีวิชามาก
และแก้บารมี ก็อาจจะไม่ค่อยใส่ใจกับเรื่องรูปลักษณะมากนัก

เหมือนพระอรหันต์ ที่บรรลุธรรมเบื้องต้นแล้ว ก็มีความ
ขวนขวายน้อย

ถาม/ตอบ เรื่องกายสิทธิ์

ถาม 1: มีท่านถามมาประมาณว่า ทำไมบางคนได้
วัตถุมงคลที่มีอำนาจมากไปแล้ว ยังคงประสบโชคร้ายหรือ
มีเคราะห์

ตอบ 1: กฎแห่งกรรมก็เหมือนโปรแกรมนี้จะรับ
เวลาทำบุญ/บาป ด้วยกาย วาจา ใจ โปรแกรมเขาก็
คำนวณ input ว่าจะต้องรับผลอย่างนั้นอย่างนี้ แล้วส่ง
โปรแกรมออกมาเป็น output ติดตั้งไว้ในตัวคนเรา ที่นี้
กายสิทธิ์พระจักรพรรดิ ก็อุปมาเหมือนทิพยนต์ ที่เราลง
โปรแกรมเอาไว้ หรือเรียกว่ามีวิชา ถ้าเราไม่สั่งงานกายสิทธิ์
ให้แก้ไข เราก็ต้องประสบเคราะห์กรรมอยู่ดี หรือกายสิทธิ์มี
วิชา แต่ก็ไม่มากพอจะแก้โปรแกรมของกรรมได้ เพราะกรรม
บางอย่างก็แรงมาก ผมอุปมาโปรแกรมเคราะห์กรรมเหมือน
"แรงดึงดูดโลก" ซึ่งมีกำลังสามารถดึงดูดทุกเขาทั้งลูก ให้ติดอยู่
กับพื้นได้ แรงกรรมบางอย่างมันก็แรงมากเหมือนอย่างนั้น

ครับ เพราะฉะนั้น ถึงมีกายสิทธิ์ ก็อาจจะไม่พอแรงสู้ หรือ บางอย่างกายสิทธิ์ได้แก้ไขให้แล้ว จากหนักเป็นเบา หรือจากเบา ก็เป็นไม่เกิดขึ้น แต่เราไม่ทราบ เราก็นึกว่ากายสิทธิ์ไม่ได้ช่วยอะไรครับ

ถาม 2: มีท่านถามมาประมาณว่า ถ้าจะเลี้ยง กายสิทธิ์ให้ใหญ่ขึ้น ก็คือทำบุญ แล้วเขาจะใหญ่ตามเรา ใช่หรือไม่

ตอบ 2: คำตอบคือ จริงๆ แล้ว กายสิทธิ์ไม่ได้บุญ จากการอนุโมทนากับเรานะครับ แต่ถ้าเรามีกายสิทธิ์คุ้มครอง แล้วเราทำความดี เจ้าของผู้ผลิตกายสิทธิ์จะได้ส่วนแบ่งแห่งบุญ แล้วเขาก็จ่ายหล่อเลี้ยงกายสิทธิ์ที่อยู่ในความดูแลของเขา ถ้าเราบำเพ็ญบารมีได้มาก เจ้าของผู้ผลิตกายสิทธิ์ได้ส่วนแบ่งมากเป็นเงาตามตัว เขาก็จ่ายเลี้ยงกายสิทธิ์ของเขามากเป็นพิเศษ แต่ผู้ทรงวิชาท่านทำแบบโดยตรง ก็คือเต็มวิชา แล้วก็อัฐบุญบารมีเข้าไปในองค์กายสิทธิ์ แล้วก็เดินวิชา ร่วมกัน กายสิทธิ์ก็แก้กล้าขึ้นครับ

กายสิทธิ์ทุกองค์ มีเจ้าของผู้ผลิตทั้งนั้นละครับ เหมือนคอมพิวเตอร์ ที่มีผู้ผลิตทุกเครื่อง ไม่มีเครื่องใดที่

เกิดขึ้นเอง แต่กายสิทธิ์ที่อยู่ในความครอบครองของผู้ทรง
วิชา ก็มีทั้งแบบที่ยังต่อสายกับเจ้าของผู้ผลิต กับแบบที่ตัด
สายเชื่อมกับผู้ผลิตออกไปแล้ว ซึ่งแบบที่ตัดสายแล้ว เป็น
ประโยชน์ต่อผู้ทรงวิชาตรงที่ มีสิทธิ์ควบคุมกำกับการ
กายสิทธิ์ในการเดินวิชาได้เต็มที่ครับ ซึ่งการจะตัด
สายควบคุม ก็ต้องตกลงกับเจ้าของผู้ผลิต บางท่านก็เต็มใจ
ให้ตัด บางท่านก็ไม่ยอม ต้องตกลงแลกเปลี่ยนกันตามสมควร
ครับ

ถาม 3: มีท่านถามมาประมาณว่าเพราะเหตุใด
กายสิทธิ์พระจักรพรรดิจึงพาเข้าละเอียดยได้

ตอบ 3: คำตอบคือ กายสิทธิ์มีความละเอียดบริสุทธิ์
ต่างกัน ตามการผลิต เพื่อทำงานในภพภูมิต่างกันไป
กายสิทธิ์ระดับพระพุทธรูปจักรพรรดิ ถือกันว่าเป็นกายสิทธิ์ของ
เมืองพระนิพพาน ซึ่งมีความละเอียดมากกว่าสวรรค์ และ
พรหมโลกโดยทั่วไป กายสิทธิ์พระพุทธรูป ก็ถูกสร้างด้วย
ความละเอียดประณีตและบริสุทธิ์ สำหรับเมืองนิพพานนั้น
เมื่อช้อนกายสิทธิ์ระดับนี้เข้าธรรมะหรือเข้าวิชา กายสิทธิ์ก็

พาเข้าละเอียดถึงความละเอียดเดียวกันกับเมืองนิพพานได้
แต่ถ้าจะไปไกลกว่านั้น ก็ต้องไปต่อเอาเอง ดังนี้

ถาม 4: มีท่านถามมาประมาณว่า หากกายสิทธิ์พระ
จักรพรรดิชั้นสูงสามารถพาเข้าละเอียดได้ดี ทำไมครูวิชาจึง
ไม่เชิญมาขึ้นเป็นพระของขวัญหรือลูกแก้วของขวัญ

ตอบ 4: คำตอบคือ ในวิชามีปัจจัยที่ต้องคำนึงถึง
หลายอย่าง การเชิญกายสิทธิ์พระจักรพรรดิชั้นสูงลงมาจาก
ภพภูมิชั้นสูง ต้องเปลืองกำลังมาก จะคว่ำลงมาเปล่าๆ บางที่
ก็ไม่ได้ ต้องต่อรองกับเจ้าของผู้ผลิตว่าจะแลกกับอะไร บางที่
ก็ทำให้เปลืองฤทธิ์ เปลืองละเอียด หรือบางที่ ก็เหมือนกับ
สาธุชน เป็นขี้เนื้อขี้เท จะไปเชิญจักรพรรดิชั้นพันเอก พลเอก
มาให้ใช้ มันก็ดูไม่เหมาะสม ถ้าสาธุชนเป็นผู้ทรงวิชาชั้นสูง
ก็ได้ครอบครองพระจักรพรรดิกายสิทธิ์ชั้นสูง ก็ควรอยู่ ต้อง
คำนึงถึงหลายอย่างด้วยกันครับ

ถาม 5: มีท่านถามมาประมาณว่า หากกายสิทธิ์มี
ความละเอียดสูง เพราะเหตุใดจึงไม่มีวิชา

ตอบ 5: คำตอบคือ กายสิทธิ์ถูกสร้างขึ้น ตามภพภูมิ ผู้ประดิษฐ์ สำหรับทำงานในสภาพแวดล้อมที่หยาบละเอียด ต่างกันไป หากอุปมากายสิทธิ์เหมือนกล่องถ่ายภาพที่ ถ่ายภาพ resolution สูงๆ ความละเอียดของภาพ ก็ไม่ได้ ขึ้นอยู่กับโปรแกรมการทำงานของกล่อง (วิชา) โดยตรง ความละเอียดของกายสิทธิ์จึงไม่ใช่ปัจจัยส่งผลโดยตรง กับการมีวิชา แต่มีส่วนเกี่ยวข้องกันคนละประเด็น คือ เมื่อมี ละเอียดมาก ก็สามารถเดินวิชาได้มากขึ้น อุปมาเหมือนคนที่ อ่านหนังสือหลังจากนอนหลับพักผ่อน ตื่นมาจิตใจแจ่มใส นั่งอ่านหนังสือไปเรื่อย ก็เหนื่อย จิตใจไม่แจ่มใส เหมือนก่อน จะเริ่มอ่าน ฉันทใดก็ฉันทนั้น การทำวิชาเหมือนการทำงานทาง ใจ เมื่อเดินวิชามากๆ ละเอียดก็หมดเปลืองไป ต่างจากการ เข้าละเอียดอย่างเดียว ที่มีความสุข สะอาดครับ

หากท่านสงสัยว่า ความรู้ที่คณะผู้รจนานำมา เผยแพร่นี้ อยู่นอกคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าหรือไม่ ผู้ รจนาขออ้างอิงคำสอนของพระพุทธองค์ที่ทรงตรัสว่าธรรมที่ พระองค์นำมาสั่งสอนนั้นเป็นประดุจใบไม้ในกำมือ เมื่อเทียบกับ ธรรมทั้งหมดที่มีอยู่ ซึ่งเป็นประดุจใบไม้ในป่า อย่างไรก็

ตาม ผู้รจนานำไม่ขอนำเนื้อหาในที่นี้มาปะปนกับคำสอนของ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า แม้ว่าข้อมูลข้างต้นจะไม่ใช่คำสอนของ พระพุทธองค์ทั้งหมด แต่ก็ใช้องค์ความรู้ ที่สามารถพิสูจน์ ทราบได้ว่าเป็นความจริง ไม่ใช่เรื่องตกแต่งขึ้นเพื่อหลอกลวง และผู้รจนานำบทความนี้ก็เผยแพร่ความรู้ โดยไม่มุ่งหวัง ทรัพย์สินใดๆ ตอบแทน เป็นการเผยแพร่เป็นวิทยาทาน ซึ่ง บางท่านอาจจะได้ประโยชน์เป็นอย่างยิ่งจากองค์ความรู้นี้ ไม่ มาก ก็น้อย คณะผู้รจนานำบทความนี้ ขอนำเสนอข้อมูล เกี่ยวกับ พระจักรพรรดิและกายสิทธิ์ โดยคร่าวแต่เพียงเท่านั้น ส่วนรายละเอียด เพิ่มเติม ขอให้ท่านผู้ทรงวิชา และผู้มีรู้มี ญาณ ได้ตรวจสอบด้วยญาณทัสสนะ เพื่อให้เกิดความชัดแจ้งด้วยตนเอง ประดับสติปัญญา และเพื่อประโยชน์ในการ ขยายความ สั่งสอนศิษย์ และกัลยาณชนทั้งหลายให้ถูกต้อง ตรงตามความเป็นจริงสืบต่อไป

หากมีข้อผิดพลาดแต่ประการใด ผู้รจนานำขอน้อมรับไว้ ด้วยดี ขอขอบพระคุณครับฯ อนึ่ง ถ้าหากท่านมีข้อสงสัยแต่ ประการใด กรุณาติดต่อครูวิชาได้ที่ www.watluangphorsodh.org หรือสอบถามข้อมูล

เพิ่มเติมได้จากลูกแก้วจักรพรรดิหลากสี ซึ่งแสดงภาพไว้
ด้านบนของหน้าบทความนี้ และถ้าหากท่านต้องการทำความ
รู้จักกับคอดินกายสิทธิ์-จักรพรรดิ ในรูปลักษณะต่างๆ สามารถ
ดูได้ใน Google โดย search คำว่า “คอดินกายสิทธิ์” และ
เว็บไซต์ต่างๆ ดังต่อไปนี้:

<http://www.utdid.com/amulet/0001071.html>

<http://www.bezoarmustikapearls.com/>

<https://www.manizone.co.uk>

<http://kingtalisman.com/>

<http://www.indotalisman.com>

จบบรรพ์

- ฉบับแรก ครั้งที่ 1 เมื่อ 20 พฤษภาคม 2561
- ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2 เมื่อ 20 เมษายน 2562
- ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 3 เมื่อ 21 เมษายน 2562
- ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 4 เมื่อ 21 เมษายน 2562
- ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 5 เมื่อ 2 สิงหาคม 2562
- ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 6 เมื่อ 6 สิงหาคม 2562
- ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 7 เมื่อ 20 พฤษภาคม 2564
- ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 8 เมื่อ 23 พฤษภาคม 2564